

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR ITALIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S **DĖL ABIPUSĖS TARPTAUTINIO KELEIVIŲ IR KROVINIŲ VEŽIMO TVARKOS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Italijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiomis Šalimis“, siekdamos abipusiai naudingai palengvinti bei sureguliuoti keleivių ir prekių vežimą tarp abiejų valstybių ir tranzitu per jų teritorijas, susitaria:

1 straipsnis

Abiejų Susitariančių Šalių vežėjai, laikydamiesi šioje Sutartyje numatytų sąlygų, turi teisę vežti keleivius ir krovinius tarp dviejų valstybių ir tranzitu per jų teritorijas transporto priemonėmis, registruotomis toje iš Susitariančių Šalių, kurioje yra vežėjo būstinė.

I. KELEIVIŲ VEŽIMAS

1.1. TAIKymo SRITIS

2 straipsnis

Atsižvelgiant į Susitariančių Šalių teritorijose galiojančias asmenų įvažiavimo ir buvimo jose taisykles, ši Sutartis taikoma tarptautiniam keleivių vežimui tarp abiejų valstybių teritorijų ir tranzitu per jas, vežant juos transporto priemonėmis, skirtomis keleivių vežimui, turinčiomis daugiau kaip devynias sėdimąsias vietas įskaitant vairuotojo (autobusais).

1.2. REGULIARŲS REISAI TARP DVIEJŲ VALSTYBIŲ

3 straipsnis

1. Pagal šią Sutartį reguliariu keleivių vežimo reisų laikomas reguliarus keleivių vežimas autobusais nustatytu maršrutu, pagal iš anksto nustatytus ir paskelbtus grafikus bei bilietų kainas.

2. Tokio reiso metu keleiviai gali įlipti į autobusą ir išlipti iš jo galinėse bei numatytose tarpinėse stotelėse.

3. Vairuotojas, laikydamasis šios Sutarties sąlygų ir vietos įstatymų, reguliuojančių keleivių vežimą reisiniais autobusais, į autobusą privalo priimti visus keleivius, atėjusius į išvykimo ir tarpines stoteles su sąlyga, kad yra sėdimų vietų.

4 straipsnis

Reguliarus reisus tarp abiejų valstybių pradeda Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos, nurodytos 25 straipsnyje, bendru susitarimu ir remdamosi Bendros komisijos, nurodytos šios Sutarties 26 straipsnyje, sprendimu.

5 straipsnis

1. Reguliarūs keleivių vežimo reisai vykdomi turint specialų vardinį leidimą, kurio negalima perduoti kitiems.

2. Leidimą abipusiu susitarimu išduoda Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos toms maršruto dalims, kurios yra atitinkamose jų nacionalinėse teritorijose, išskyrus tuos atvejus, kai šios įstaigos susitaria kitaip.

3. Leidimo trukmę bendru susitarimu nustato Bendra komisija.

4. Leidimas reguliariam keleivių vežimui išduodamas pagal vežėjo pateiktą prašymą kompetentingoms įstaigoms tos iš Susitariančių Šalių, kurios teritorijoje yra vežėjo būstinė.

5. Prašyme būtina nurodyti maršrutą, visų metų tvarkaraštį ir bilietų kainas, nustatytas remiantis tomis, kurias nustatė Bendra komisija bendru susitarimu, bei visą kitą informaciją, kurios gali pareikalausiti Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos. Prie prašymo turi būti pridėtas maršruto planas su nurodytomis stotelėmis ir kilometražu.

6. Vienos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga gautus prašymus kartu su visa reikiama dokumentacija perduoda kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

7. Prašymus, remdamosi Bendros komisijos nustatytomis sąlygomis, aprobuoja Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos.

8. Reguliaraus reiso metu autobuse privalo būti leidimo originalas.

6 straipsnis

Vežėjai negali vežti keleivių tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

1.3. REGULIARŪS TRANZITINIAI REISAI

7 straipsnis

1. Pagal šią Sutartį reguliariu tranzitiniu reisų laikomas keleivių vežimas iš vienos Susitariančios Šalies per kitos Susitariančios Šalies teritoriją, vežant juos į trečiąją šalį, neišlaipinant ir neįlaipinant nė vieno keleivio kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

2. Reguliarius tranzitiniai reisai vykdomi turint kertamos valstybės kompetentingos įstaigos, kuriai vežėjas per savo valstybės kompetentingą įstaigą pateikė prašymą, išduotą leidimą.

1.4. NEREGULIARŪS VEŽIMAI

8 straipsnis

Pagal šią Sutartį nereguliariu keleivių vežimu laikomas toks vežimas, kuris vykdomas pagal vieną iš šių sąlygų:

1) tuos pačius asmenis vežant tuo pačiu autobusu maršrutu, kuris prasideda ir baigiasi autobuso įregistravimo valstybės teritorijoje (uždarų durų kelionė);

2) kai vežant keleivius įvažiuojama į kitos Susitariančios Šalies teritoriją ir į autobuso registracijos šalį grįžtama tuščiomis (kelionė atgal be keleivių);

3) tuščias reisas per kitos Susitariančios Šalies teritoriją, kai grupės, sudarytos pagal išankstinį susitarimą tarp vežėjo ir užsakovo, vežamos į autobuso įregistravimo valstybės teritoriją (kelionė pirmyn be keleivių).

9 straipsnis

1. Šios Sutarties 8 straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytiems vežimams vykdyti net ir tranzitu leidimų nereikia.

2. Minėtais atvejais autobuso vairuotojas privalo turėti kelionės lapą su visų keleivių sąrašu.

3. Tokiam autobusui sugedus, pagal Bendros komisijos nustatytas sąlygas jis gali būti pakeistas kitu, neturinčiu leidimo autobusu.

4. Šios Sutarties 8 straipsnio 3 punkte numatytu atveju šalies, kurioje yra vežėjo būstinė, kompetentinga įstaiga leidimų turės kreiptis į kitą Susitariančią Šalį. Kompetentingos įstaigos pasikeis Bendros komisijos, nurodytos šios Sutarties 26 straipsnyje, nustatytu kasmetiniu leidimų blankų skaičiumi.

1.5. KITI VEŽIMAI AUTOBUSAIS

10 straipsnis

1. Visiems kitiems vežimo autobusais atvejams, nenumatytiems šia Sutartimi, būtina iš anksto gauti vienkartinius leidimus, kuriuos išduoda kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga.

2. Toks leidimas vežėjui išduodamas remiantis prašymu, pateiktu Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

3. Prašyme reikia nurodyti kelionės baigties vietą, jos maršrutą, kelionės tikslą, duomenis apie autobusą, taip pat dokumentus, kurių bendru susitarimu pareikalaus Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos.

4. Vienos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga gautus prašymus kartu su visa reikiama dokumentacija perduoda kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

5. Kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga per 30 dienų nuo prašymo gavimo dienos praneša savo sprendimą.

6. Gavusi teigiamą kitos Susitariančios Šalies atsakymą, kompetentinga įstaiga tos šalies, kurioje yra padavusio prašymą vežėjo būstinė, išduoda leidimą.

II. KROVINIŲ VEŽIMAS

11 straipsnis

1. Krovinius vežanti įmonė, įregistruota vienoje iš Susitariančių Šalių, krovinių vežimui tarp abiejų šalių turi turėti kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos išduotą leidimą, išskyrus atvejus, numatytus šios Sutarties 12 straipsnyje, arba kai Bendra komisija nusprendžia nereikalausti leidimo vykdant dvišalius vežimus.

Leidimas galioja kelionei pirmyn ir atgal.

2. Vežant krovinius, transporto priemonių bei jų vairuotojų įvažiavimas į kitą Susitariančią Šalį, judėjimas ir buvimas joje tam tikromis sąlygomis gali būti abipusiškai apribotas patikrinimais ar atsargumo priemonėmis, jei to reikalauja valstybės saugumas.

3. Pagal šią Sutartį tranzitiniais vežimais per vienos iš Susitariančių Šalių teritoriją laikomi tokie vežimai, kurie vykdomi į trečiąsias šalis, neiškraunant ir nepakraunant krovinių tos Susitariančios Šalies teritorijoje, per kurią vykdomas tranzitinis vežimas.

12 straipsnis

1. Toliau išvardytų krovinių vežimams nereikalingi ankstesniame straipsnyje nurodyti leidimai, išskyrus tuos atvejus, kai pagal galiojančias normas, kurios nustato krovinio ar krovinių įvežimą, išvežimą ir vežimą tranzitu per dviejų Susitariančių šalių teritorijas, reikalingi specialūs kitų kompetentingų įstaigų leidimai:

- 1) vežti mirusiųjų palaikams;
- 2) vežti parodoms skirtas priemones;

- 3) nereguliariems krovinų vežimams į arba iš oro uosto, dėl skridimo maršrutų pasikeitimo;
 - 4) vežti bagažui keleiviams skirtų transporto priemonių priekabose bei vežti bagažą bet kuriomis transporto priemonėmis į arba iš oro uosto;
 - 5) vežti paštui;
 - 6) vežti medicinos reikmėms skirtas priemones, reikalingas teikiant skubią pagalbą ir ypač stichinių nelaimių atvejais;
 - 7) vežti atsargines dalis laivams ar lėktuvams;
 - 8) tuščios, skirtos kroviniams vežti, transporto priemonės kelionei, skirtai pakeisti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje sugedusią transporto priemonę, bei suremontuotai transporto priemonei grįžtant tuščiomis. Sugedusią transporto priemonę pakeitusi transporto priemonė veža krovinis su sugedusia transporto priemonei išduotu leidimu;
 - 9) vežti krovinis transporto priemonėmis, kurių maksimalus kraulumas, įskaitant ir priekabos ar puspriekabės, nedidesnis kaip 3,5 t, arba bendra masė, įskaitant priekabą ar puspriekabę, nedidesnė kaip 6 t.
2. Šiame straipsnyje pateiktas vežimų vykdomų be leidimo sąrašas Bendrosios komisijos sprendimu gali būti keičiamas.

13 straipsnis

1. Leidimas negali būti perduodamas kitam vežėjui ir leidžia įmonei vežti krovinis transporto priemone ar transporto priemonių junginiu (sunkvežimiu be priekabos, autotraukiniu, sunkvežimiu su keliomis priekabomis) leidime nurodytu laikotarpiu.
2. Transporto priemonėms, važiuojančioms tranzitu per Susitariančių Šalių teritorijas, išskyrus atskirus susitarimus tarp Susitariančių Šalių, nereikalingi jokie leidimai.
3. Vežant transporto priemonių junginiu galima naudoti priekabą ar puspriekabę, registruotą kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

14 straipsnis

1. Kitos Susitariančios Šalies teritorijoje neleidžiama pakrauti krovinų, kurie turėtų būti iškrauti jos teritorijoje.
2. Taip pat draudžiama vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje registruotoms transporto priemonėms vežti krovinis tarp kitos Susitariančios Šalies ir trečiosios šalies, išskyrus tuos atvejus, kai Bendros komisijos sprendimu jos nustatytam specialiam kontingentui būtų išduoti leidimai arba turint specialų trečiosios šalies leidimą, jei jis reikalingas.

III. BENDROSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

1. Įmonių profesinio tinkamumo rekvizitus, transporto priemonių tinkamumo, jų naudojimo dokumentų turinį, vairuotojų tinkamumo, draudimo sumų bei civilinės atsakomybės prieš trečiuosius asmenis ir keleivius sumų dydžius nustato kompetentinga įstaiga tos šalies, kurioje registruota transporto priemonė, remiantis galiojančiais tos Susitariančios Šalies įstatymais.
2. Draudimo poliso sąlygos turi atitikti tos Susitariančios Šalies, kurioje vyksta vežimas, galiojančias įstatymų numatytas taisykles.

16 straipsnis

Bilietai pardavimui, keleivių ir krovinių vežimui reikalingų dokumentų, registracijos knygu pildymo ir statistinių duomenų pateikimo kompetentingoms įstaigoms bei pasikeitimo jais taisyklės nustatomos bendru Susitariančių Šalių atitinkamų įstaigų susitarimu.

17 straipsnis

1. Vairuotojai ir dirbantys transporto priemonėse ekipažai, vykdančys vežimus, numatytus šioje Sutartyje, privalo laikytis kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojančių eismo ir vežimo taisyklių, kai šios transporto priemonės yra tos Susitariančios Šalies teritorijoje.

2. Nusizengus pirmame punkte minėtoms taisyklėms, atsakoma prieš kompetentingas įstaigas tos Susitariančios Šalies, kurios teritorijoje įvyko nusižengimas.

18 straipsnis

Abiejų Susitariančių Šalių vežėjai privalo laikytis finansų ir mokesčių normų, galiojančių tos šalies teritorijoje, kurioje vyksta vežimas.

19 straipsnis

1. Į Susitariančios Šalies teritoriją leidžiama įvažiuoti kitos Susitariančios Šalies teritorijoje registruotoms transporto priemonėms, atleidžiant jas nuo importo muitų be draudimų ir apribojimų su sąlyga, kad jos bus išvežtos.

2. Susitariančios Šalys gali reikalauti, kad šioms transporto priemonėms būtų taikomos laikinojo įvežimo į atitinkamas nacionalines teritorijas muitinės procedūros.

20 straipsnis

Laikantis kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojančių maitinimo įstatymų:

a) vairuotojas ir kiti transporto priemonės ekipažo nariai gali laikinai įvežti, netaikant importo muitų ir kitų mokesčių, pagrįstą kiekį asmeniniams poreikiams reikalingų daiktų, tenkinančių normalius kelionės poreikius, proporcingai jų buvimo kitos Susitariančios Šalies teritorijoje laikui, su sąlyga, kad jie nebus perduoti kitiems asmenims;

b) taip pat atleidžiama nuo importo muitų ir kitų mokesčių kelionėje reikalingi maisto produktai, nedidelis kiekis tabako, cigarų ir cigarečių, skirtų asmeniniam naudojimui.

21 straipsnis

Nuo importo muitų ir kitų mokesčių be draudimų ir apribojimų atleidžiamas degalų kiekis, esantis standartiniame laikinai įvažiuosios transporto priemonės bake, turint omenyje, kad bakas numatytas pagal šios transporto priemonės konstrukciją ir kad jis technologiškai sujungtas su variklio maitinimo sistema.

22 straipsnis

1. Atsarginės dalys, skirtos laikinai įvažiuosios sugedusios transporto priemonės remontui, vykdančios vežimą pagal šią Sutartį, atleidžiamos nuo importo muitų ir kitų mokesčių be draudimų ir apribojimų, laikantis Susitariančiose Šalyse nustatytų muitinės formalumų.

2. Pakeistoms ir neišvežtoms dalims taikomi importo muitai ir kiti mokesčiai, nebent jos, sutinkamai su tos Šalies įstatymais, į kurią jos įvežtos, būtų neatlygintinai tai šaliai perduotos arba muitinės pareigūnų akivaizdoje sunaikintos suinteresuoto asmens sąskaita.

23 straipsnis

1. Už vežimus, vykdomus pagal šią Sutartį, apmokama ir sąskaitos sudaromos laisvai konvertuojama valiuta pagal apmokėjimo dieną galiojusį oficialų valiutos keitimo kursą.
2. Vykdam mokestines prievoles, su jomis susiję piniginiai pervedimai atliekami be apribojimų ir nedelsiant.
3. Jei tarp Susitariančių Šalių būtų pasirašyta apmokėjimo sutartis, jau minėti apmokėjimai būtų vykdomi pagal minėtą Sutartį.

24 straipsnis

Remiantis sankcijomis, paskirtomis Susitariančioje Šalyje, kurioje padarytas nusižengimas pažeidžiant šios Sutarties nuostatas, tos Susitariančios Šalies, kurios teritorijoje registruota transporto priemonė, kompetentinga įstaiga kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos teikimu nusprendžia skirti vieną iš šių nuobaudų:

- 1) pastabą;
- 2) įspėjimą, pažymint, kad pasikartojus nusižengimui bus taikomos 3) ir 4) punktuose numatytos priemonės;
- 3) laikiną leidimo vežti krovinius ar keleivius į kitą Susitariančią Šalį, kurioje įvykdytas nusižengimas, galiojimo nutraukimą;
- 4) leidimo vežti krovinius ar keleivius į kitą Susitariančią Šalį, kurioje įvykdytas nusižengimas, panaikinimą.

25 straipsnis

1. Visi su šios Sutarties taikymu ir interpretavimu susiję nuomonių nesutapimai sprendžiami Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų dvišalių konsultacijų ir derybų būdu.
2. Pagal šią Sutartį kompetentingomis įstaigomis, įgaliotomis vykdyti šią Sutartį, laikomos:
Lietuvos Respublikos Susisiekimo ministerija,
Italijos Respublikos Transporto ir navigacijos ministerija.

26 straipsnis

1. Šiai Sutarčiai vykdyti ir einamiesiems klausimams spręsti sudaroma Bendra komisija, kuri susideda iš Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų deleguotų narių ir kuri turi šiuos įgaliojimus:
 - 1) pareikšti nuomonę dėl reguliarių keleivių vežimų, derinant šių paslaugų tvarką taip, kad ji būtų naudinga abiem Susitariančioms Šalims;
 - 2) bendru susitarimu nustatyti 8, 9, 11 ir 14 straipsniuose numatytų krovinių vežimo leidimų skaičių arba leidimų dvišaliams vežimams panaikinimą;
 - 3) spręsti problemas ir klausimus, galinčius kilti taikant šią Sutartį;
 - 4) taikyti priemones, reikalingas kelių transporto tarp dviejų Susitariančių Šalių plėtrai;
 - 5) analizuoti mokesčių lengvatų teikimo galimybes, kurios, remiantis abipusiškumo principu, atitiktų abiejose Susitariančiose Šalyse galiojančius įstatymus.
2. Kompetentingos Susitariančių Šalių įstaigos deleguoja savo narius į Bendrą komisiją, kuri pagal vienos iš Susitariančių Šalių pageidavimą renkasi pakaitomis vienoje iš Susitariančių Šalių.

27 straipsnis

Visais atvejais, kurie neaptarti šia Sutartimi ar tarptautinėmis sutartimis, kurių dalyvėmis yra Susitariančios Šalys, taikomi abiejų Susitariančių Šalių įstatymai.

28 straipsnis

1. Transporto priemonių, pagal šią Sutartį vežančių krovinius ar keleivius, vairuotojai ir ekipažai privalo laikytis įstatymų, taisyklių ir administracinių potvarkių, galiojančių Susitariančios Šalies teritorijoje, kurioje vykdomas vežimas, ir ypač nacionalinių teisės normų, reglamentuojančių įvažiavimą į atitinkamą teritoriją ir buvimą joje.

2. Susitariančios Šalys pasilieka sau teisę abipusiu susitarimu apriboti nustatytą judėjimo laisvę tais atvejais, kai to reikalauja valstybės saugumas.

GALUTINĖS NUOSTATOS

29 straipsnis

1. Ši Sutartis bus taikoma praėjus trisdešimčiai dienų po to, kai bus gauta antroji iš dviejų notų, kuriomis Susitariančios Šalys oficialiai praneš viena kitai, kad vidinės procedūros, reikalingos jos įsigaliojimui, atliktos.

2. Ši Sutartis galioja vienerius metus ir kasmet automatiškai pratęsiama, išskyrus tą atvejį, kai viena iš Susitariančių Šalių prieš tris mėnesius iki jos galiojimo pabaigos pareiškia apie ketinimą ją nutraukti.

Patvirtindami tai, žemiau pasirašiusieji, turėdami tinkamus Vyriausybių įgaliojimus, pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta Romoje 1998 m. gegužės mėn. 18 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių ir italų kalbomis, abiem tekstams turint vienodą juridinę galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ITALIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
